

[Ole Henriksen]

Jeg synes også, man må nævne spørgsmålet om værfterne, idet en Storebæltbro vil give en helt klar forøgelse af vore værftsproblemer. Beskæftigelsen på værfterne med bygning af moderne færger kommer ind i billedet. Det synes jeg også skal regnes ind i hele beskæftigelsesdiskussionen, når man snakker Storebæltbro.

Der har været snakket en del om, at der er en toldmur ned igennem Store Bælt. Jeg har selv lidt svært ved at forstå det argument. Jeg ved da godt, man skal betale for at komme over, men jeg vil da godt have et svar på, om det bliver billigere at komme over en Storebæltbro, end det i dag er at komme over med færgerne. Det er der vel ingen der kan give nogen garanti for. Slet ikke, hvis fremskridtspartiet får gennemført sit forslag om, at en eller anden oliesheik skal finansiere en Storebæltbro og have sin forrentning hjem igennem 25 eller 30 år – eller til evig tid, hvad ved jeg? Så vil det vistnok vise sig, at det bliver betydelig dyrere at komme over en Storebæltbro, end det rent faktisk vil være at komme over med færgedrift. Derfor kan jeg altså ikke se, at man ved bygningen af broen ophæver den toldmur, som man påstår der er. Jeg ser snarere et problem i, at det bliver dyrere at komme over.

Hr. Ib Christensens bemærkning om, at EF vil trække Danmark skævt, tror jeg ikke rigtig på. Færgerne kan nok klare det problem. Problemet med, at EF trækker i Danmark, løses ikke ved, at vi får en fast forbindelse. Noget andet er, at der måske trækkes så meget fra EF, at vi ryger derned, også Sjælland, også med den faste forbindelse. Ideen med en skævtrækning tror jeg altså ikke på, selv om jeg da principielt er enig med hr. Ib Christensen i, at EF er et stort problem også i denne forbindelse.

Der har været givet nogle tilsagn om, at man ville kigge seriøst på problemerne i udvalget, og vi glæder os til at prøve at få opklaret de problemer, som ligger. Jeg synes, det er forkert at sige, at der fra 1975, da man vedtog loven, og så til nu ikke er sket nogen ændring i forudsætningerne for at bygge broen. Jeg synes nok, man bør diskutere, om der ikke er andre ting, der trænger sig på, og om perspektiverne, både hvad privatbilisme og også hvad godsmængder osv. angår, egentlig forudsætter, at vi har denne faste forbindelse.

Må jeg i denne forbindelse sige om fremskridtspartiets forslag, at det er nok forkert, som en ordfører sagde, at det er det samme ud fra hver sin forudsætning, som gør sig gældende med SFs forslag og med fremskridtspartiets forslag. Det er ikke rigtigt, for fremskridtspartiet gør jo tydeligt opmærksom på, at de vil have bygget en bro – jo før, jo hellere, står der i bemærkningerne – den skal bare være finansieret af privat kapital. Formentlig vil det blive udenlandsk kapital. Ud fra den modsætning, der ligger her, kan vi altså ikke være enige med fremskridtspartiets bemærkninger. Men selve lovteksten, som er foreslået af fremskridtspartiet, vil selvfølgelig indgå på samme måde som vores eget forslag i den udvalgsbehandling, der skal finde sted.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 34 om udskydelse af Storebæltbroens bygning, hr. Glensgård, har ordet.

Glensgård (FP):

Af de to forslag, vi behandler her i dag, er SFs forslag det næstbedste. Det er således, som ministeren har sagt – og det blev også gentaget af ordføreren for SF – at fremskridtspartiet ønsker Storebæltbroen bygget så hurtigt som overhovedet muligt. Derfor er der ikke nogen forskel på de bemærkninger, som fremskridtspartiet har fremsat i 1973, 1975, 1976 og 1977, i hvert tilfælde hvad angår hensigten.

I den forbindelse vil jeg godt lige tage fat i hr. Kjelgaard, for det var hr. Kjelgaard, der tog nogle af disse bemærkninger frem. Nu er det således, at fremskridtspartiet ikke er konservativt, det skal jeg ærligt indrømme. Vi er altså ikke således indstillet, at når først vi har taget en beslutning, så holder vi fast ved den ud i al fremtid. I den henseende er vi altså ikke konservative.

I 1973 mente vi at have råd til at fremskynde en Storebæltbro. I mellemtiden er der sket det, at vi har haft en venstremindretsregering, som ikke kunne klare økonomien, og vi har haft en socialdemokratisk mindretsregering, som direkte har forværret vores økonomiske problemer. Det er klart, at jo længere regeringen sidder, jo hurtigere må vi have andre ting stoppet. Nu er vi altså kommet så vidt, at statsminister Anker Jør-